

Til

Folketinget - Skatteudvalget

I høringsskema med høringssvar og kommentarer hertil vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om tobaksafgifter, lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. og forskellige andre love (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v., forkortelse af kredittider for tobaksafgift og lempelse af ølmoderation-sordningen) (L 195) for så vidt angår den del, der vedrører ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v., er der varslet separate kommentarer til dele af høringssvarene fra Dansk Gartneri, Energi- og olieforum, FSR og Landbrug & Fødevarer. Hermed vedlægges disse separate kommentarer.

Peter Christensen

/Lene Skov Henningsen

Kommentarer til dele af høringssvarene fra Dansk Gartneri, Energi- og olieforum (eof), FSR og Landbrug & Fødevarer:

Landbrug & Fødevarer

Landbrug & Fødevarer har i høringssvar af 30. marts 2011 en række generelle kommentarer til afgifter på energi, herunder til Skatteministeriets redegørelse "Energiafgift for erhverv og konkurrenceevne" fra marts 2011.

Landbrug & Fødevarer er i almindelighed enige i redegørelsens beskrivelser og analyser, idet Landbrug & Fødevarer dog finder, at der mangler en beskrivelse af den lempelsesmodel, som erhvervet i høringssvaret går ind for.

Ligeledes finder Landbrug & Fødevarer, at der ikke tages tilstrækkelig hensyn til afledte effekter på beskæftigelsen i energilette virksomheder, der er leverandører til energitunge virksomheder.

Landbrug & Fødevarer nævner særligt kartoffelmelsfabrikker, mejerisektoren, vegetabilsk og animalsk olie og fedt og slagterisektoren.

Der er ikke større forskelle mellem organisationens beskrivelse af afgiftsforholdene og beskrivelsen i redegørelsen.

Landbrug & Fødevarer finder det stærkt kritisabelt, at regeringen foreslår en anden model – proportional nedsættelse af afgifterne – end den, som Landbrug & Fødevarer foreslår.

Landbrug & Fødevarer foreslår en model, hvorefter eksport- og energitunge virksomheder – defineret ud fra definitionen af en energiintensiv virksomhed i EU's energibeskatningsdirektiv – først og fremmest tilgodeses ved, at de får en afgiftslempelse, der svarer til minimumssatserne i EU's energibeskatningsdirektiv.

Det vil sige, at virksomheder, hvor enten købet af energiprodukter udgør mindst 3 pct. af produktionsværdien, eller hvor nationale afgifter udgør mindst 0,5 pct. af værditilvæksten, skal have en lempelse ned til minimumssatserne.

Landbrug & Fødevarer foreslår endvidere:

- at man overvejer at give tilskud til VE (vedvarende energi) til proces,
- at rumvarme og varmt brugsvand i fødevarer virksomheder fremover skal beskattes som proces,
- at afbrænding af husdyrgødning ligestilles afgiftsmæssigt med afbrænding af vegetabilsk biomasse
- at der gennemføres en samlet reform af det nuværende energibeskatningssystem inklusive CO₂ afgifter.

Hertil bemærkes:

Forslaget til lempelsesmodel fra Landbrug & Fødevarer, der med en vis variation går igen i flere høringssvar – f.eks. fra Energi- og olieforum og FSR - vil ikke give fødevarer erhvervet nogen afgørende større lempelse end den, som regeringen foreslår, men derimod væsentlig mere administration.

Føde-, drikke- og tobaksvarerindustrien får ved regeringens forslag omkring 25 pct. af de foreslåede lempelser. Den forholdsvis store andel skal ses i sammenhæng med, at fødevarerhvervet bruger forholdsvis meget energi.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer både primære jordbrug og fødevarerhverv i Danmark.

Organisationen har ret i, at afgiftsbelastningen i fødevarerhvervene m.v. i vid udstrækning påvirker indkomstforholdene for det primære jordbrug samt at såvel det primære jordbrug og fødevarerhvervene bruger mere energi end erhverv i gennemsnit. Organisationen har også ret i, at der er dele af fødevarerhvervene, der er meget energiintensive efter den almindelige danske definition.

Høringssvaret fra Landbrug & Fødevarer vedrører alene afgiftsforholdene i fødevarerhvervet.

Skattekommissionen foreslog, at også det primære jordbrug skulle omfattes af afgiftsforhøjelserne. Det primære jordbrugs forbrug af brændsel og el til proces er i samme størrelsesorden som forbruget i fødevarerhvervet.

Regeringen og Dansk Folkeparti var dog enige om stort set at friholde det primære jordbrug for stigninger i afgifterne for brændsel og el til proces. Herved blev den samlede belastning af jordbrugs- og fødevarerhvervet halveret i forhold til Skattekommissionens forslag.

Ved regeringens forslag om udmøntning af serviceeftersynet af Forårspakke 2.0 sker der yderligere næsten en halvering af energiafgifterne for fødevarerhvervet. Denne udmøntning svarer til anbefalingerne i "Energiavgift for erhverv og konkurrenceevne" fra marts 2011.

Regeringen har således allerede i vid udstrækning taget hensyn til de bekymringer, som erhvervet fører frem, og som regeringen i vid udstrækning er enig i.

Regeringen finder imidlertid også, at det ikke kun er i landbrug og fødevarerhvervet, at der er behov for at lempe afgifterne.

Hvis fødevarerhvervet skal have en større del af lempelserne, vil andre erhverv få en mindre del af lempelserne.

Samlet set finder regeringen, at der er ved lovforslaget er fundet en rimelig balance mellem de forskellige hensyn, dvs. virkninger i forhold til energipolitikken, erhvervshensyn og administrative hensyn.

Endvidere bemærkes nærmere om forslaget til lempelsesmodel fra Landbrug & fødevarer:

Landbrug & Fødevarer synes af den opfattelse, at organisationens forslag ville have givet erhvervet en langt større andel af den samlede lempelse end den, som erhvervet får ved lovforslaget. Det vil imidlertid ikke være tilfældet.

Energibeskatningsdirektivets definition af energiintensive virksomheder er i praksis meget lempeligere end den almindelige danske opfattelse af, hvilke virksomheder, der er energiintensive.

Kravet for at komme på den nuværende procesliste til CO₂ afgiftsloven er, at afgift efter CO₂ afgiftsloven på el på 5 øre/kWh samt 50 kr./t CO₂ fra brændsel til proces mindst skal udgøre 3 pct. af værditilvæksten og mindst 1 pct. af omsætningen. En virksomhed med en værditilvækst på 1 mio. kr. og en omsætning på 3 mio. kr. har f.eks. et energiforbrug på 300.000 kWh el og 5.264 GJ naturgas til proces samt 200 GJ til rumvarme vil lige præcis opfylde kravet:

El	300.000 kWh a 5 øre	15.000 kr.
Naturgas til proces	5.264 GJ a 2,85 kr.	15.002 kr.
I alt		30.002 kr.

Afgiftsbelastningen ved 5 øre/kWh og 50 kr./ton CO₂ udgør i eksemplet således både ovennævnte 3,0 pct. af værditilvæksten og 1 pct. af omsætningen.

Før lempelser, herunder lempelserne ved serviceeftersynet af Forårspakke 2.0, er afgiftsbelastningen i 2013 i 2011-priser på i alt ca. 180.000 kr. svarende til ca. 18 pct. af værditilvæksten.

Afgiftsbeløbets sammensætning er specificeret i skemaet nedenfor.

<i>Elektricitet</i>	Kr.
Eldistributionsafgift 300.000 kWh a 1 øre	3.000
Afgift med hjemmel i CO ₂ afgiftslov 300.000 kWh a 6,3 øre	18.900
Tillægsafgift Forårspakke 2.0 300.000 kWh a 6 øre/kWh	18.000
I alt el, eksklusive PSO mv.	39.900
<i>Brændsel til proces</i>	
CO ₂ afgift naturgas 5.264 GJ a 9 kr.	47.376
Energiafgift fra Forårspakke 2.0 5.264 GJ a 15 kr.	78.960
I alt brændsel til proces	126.336
<i>Brændsel til rumvarme</i>	
CO ₂ afgift naturgas 200 GJ a 9 kr.	1.800
Energiafgift naturgas 200 GJ a 58,4 kr.	11.680
I alt rumvarme	13.480
<i>Alt i alt</i>	179.716

Efter EU definitionen er virksomheden energiintensiv, hvis afgifterne er over 0,5 pct. af dens værditilvækst.

Virksomheden i ovenstående eksempel, der lige præcis opfyldte krav for at være energiintensiv efter de danske for tung proces, er således 36 gange mere energiintensiv end kravet i Energibeskatningsdirektivet. (Ovennævnte 18 pct. af værditilvæksten er 36 gange mere end nævnte 0,5 pct. af værditilvæksten efter EU-definitionen på energiintensiv).

En af grundene til, at EU's definition er så meget lettere at opfylde, er, at de danske afgiftssatser i almindelighed er høje eller meget høje.

Kravet ville således også være opfyldt for en virksomhed med en værditilvækst på 1 mio. kr. og en omsætning på 3 mio. kr. ved en energiforbrug på 8.335 kWh el, 146 GJ brændsel til proces og 6 GJ brændsel til rumvarme.

Langt hovedparten af energiforbruget i erhverv finder sted i virksomheder, der opfylder definitionen i Energibeskatningsdirektivet. I gennemsnit er f.eks. bagerforretninger, møbelindustri, detailhandel med fødevarer, autoreparation, varehuse og stormagasiner, udgivere af dagblade og hoteller og restauranter omfattet af energibeskatningsdirektivets definition, mens apoteker og parfumerier vil ligge omkring grænsen.

Hvis stort set alt energiforbrug finder sted i virksomheder, der er energiintensive efter energibeskatningsdirektivets definition, kan man kun nedsætte afgifterne lidt mere for de "energiintensive" end ved at nedsætte satsen lige meget for alle.

Der vil i øvrigt langt fra være mulighed for at nedsætte satsen til EU's minimumsafgifter for alle de "energiintensive" (efter direktivets definition), som Landbrug & Fødevarer foreslår, indenfor det beløb, der blev aftalt ved serviceeftersynet.

Fødevarerhvervene vil derfor ikke få øget sin andel af lettelserne svarende til det, som Landbrug & Fødevarer synes at forestille sig.

Derimod vil virksomhederne få langt større administrative omkostninger ved lempelsen end ved regeringens forslag. Endvidere vil der opstå uheldige incitament.

Forslaget fra Landbrug & Fødevarer kan derfor ikke forstås som et alternativ til regeringens for så vidt angår strukturen i lempelserne – i praksis er der næsten ikke nogen forskel, men snarere som et alternativt til omfanget eller niveauet for lettelserne, hvor Landbrug & Fødevarer foreslår langt større lettelser end aftalt i serviceeftersynet.

I øvrigt er en variant af forslaget fra Landbrug & Fødevarer omtalt i nævnte redegørelse, men hvor kravet til at være energiintensiv er strengere, end erhvervet foreslår. Modellen kunne dog ikke anbefales.

Er der taget tilstrækkeligt hensyn til følgevirkninger for leverandører til energiintensive virksomheder?

Der er meget stor spredning i energiintensiteten på tværs af forskellige brancher og virksomheder. Ved højere afgifter på energi vil der være en tendens til at erhvervsstrukturen forrykkes væk fra energiintensiv produktion og hen mod mindre energiintensiv produktion.

Nogle af de virksomheder, der leverer til energiintensive virksomheder, vil også få mindre afsætning. Modsat vil der komme større afsætning til dem, der leverer til energilette virksomheder.

Oplagt vil lokale umiddelbare beskæftigelsesvirkninger af, at en energiintensiv virksomhed reducerer produktionen, være større, når man også medregner lokale leverandører. Men man bør samtidig være opmærksom på, at de særligt energiintensive virksomheders sårbarhed reduceres, hvis de har mange energilette leverandører.

Det skyldes, at den gennemsnitlige erhvervsbelastning af afgifterne kan forventes tilbagevæltet i lavere lønninger både blandt de energilette og de energitunge. Er der mange energilette leverandører til en energitung virksomhed, vil de lavere lønninger i såvel den energitung som de energilette virksomheder reducere strukturvirkningerne af energiafgifterne.

Det gælder f.eks., at de energitunge får øget afgiftsbelastningen med 100 kr./beskæftiget, mens lønnen alene falder med 10 kr./beskæftiget, mens energiafgifterne stiger 1 kr. for de energilette, og lønnen her også falder 10 kr.

Gælder f.eks. yderligere, at der indirekte hos leverandørerne er ansat 10 personer for hver ansat i den energiintensive virksomhed, vil nettoeffekten være at omkostningerne stiger svarende til 90 kr./beskæftiget i den energiintensive virksomhed før besparelser på køb hos leverandører, hvor omkostningerne falder tilsvarende 90 kr.

Herefter omtales øvrige forslag (se de kursiverede overskrifter til nedenstående afsnit) fra Landbrug & Fødevarer.

VE-tilskud til proces

Det noteres, at Landbrug & Fødevarer finder overvejelserne i Skatteministeriets nævnte redegørelse om støtte til vedvarende energi til proces perspektivrige, men at Landbrug & Fødevarer ikke foreslår, at en del af de aftalte lempelser ved serviceeftersynet skal anvendes til finansiering af ordningen. Landbrug & Fødevarers bemærkninger vil indgå i overvejelserne i anden sammenhæng.

Opvarmning mv. i produktionslokaler bør beskattes som proces

Lovgivningen er allerede i dag klar med hensyn til, at energi, der bruges til opvarmning af produktionslokaler og vand til rengøring, beskattes som rumvarme.

Da man må lægge til grund, at rengøring ved varmt vand i almindelighed øger hygiejnen mv. og rumvarme i erhverv tjener et produktionsmæssigt formål, vil forslaget fra Landbrug & Fødevarer føre til, at der ikke længere skal opkræves rumvarmeafgifter af rumvarme og varmt brugsvand.

Det vil føre til et provenutab, der er større end den lettelse, der er aftalt, således at der slet ikke bliver plads til lempelse af afgifterne på det, der normalt opfattes som proces.

Hvis der skal opnås samme provenu fra afgifterne fra erhverv fratrukket den aftalte lempelse ved serviceeftersynet af Forårspakke 2.0, vil forslaget føre til, at man netto skal øge afgifterne for de energiintensive virksomheder.

Det er regeringen imod.

Afgiftsmæssig ligestilling mellem husdyrgødning og anden biomasse.

Regeringen arbejder fortsat for, at der skabes afgiftsmæssig ligestilling mellem afbrænding af husdyrgødning og biomasse.

Samlet reform af afgifterne på energi.

Der er mange og ofte modstridende hensyn og interesser ved energiafgifterne. Regeringen har bebudet en generel undersøgelse af afgifterne. Der vil blive anledning til at se på de danske afgifter i sammenhæng med EU i forbindelse med overvejelserne om EU-Kommissionens forslag om nyt energibeskatningsdirektiv.

Energi- og olieforum

Energi- og olieforum har i høringssvar af 31. marts 2011 fremført, at raffinaderierne afregner produkter efter internationale noteringer, der er upåvirkede af danske afgifter. Stigninger i blandt andet NO_x afgift har belastet raffinaderierne med ca. 20 mio. kr., hvilket findes urimeligt.

Hovedparten af høringssvaret vedrører dog ikke specielt forholdene i oliebranchen, men beskriver argumenter mod regeringens forslag og argumenter for et alternativt forslag, der anføres at være langt mere målrettet hensyn til konkurrenceevnen, og ikke have de svagheder som Skatteministeriet har fremført.

Den alternative model tager så vidt det kan ses udgangspunkt i de såkaldte promsftaler, som visse virksomheder har mulighed for at indgå med Energistyrelsen. Her sammenlignes afgifterne med værditilvækst opgjort efter særlige regler. Men modellen er alene overordnet beskrevet. Blandt andet er det ikke anført, hvor meget afgifterne skal udgøre af værditilvæksten for, at der gives lempelser, eller om der i det hele taget skal ses på afgifterne i forhold til værditilvækst eller energiforbruget i forhold til værditilvækst.

Hertil bemærkes:

Raffinaderierne er energitunge. Det gælder særligt for forbrug af brændsel, hvor der bruges omkring 15 PJ, hvorved udledes hen ved 1 mio. tons CO₂.

Raffinaderierne har også et betydeligt forbrug af el på ca. 1,5 PJ = godt 400 mio. kWh.

Langt hovedparten af raffinaderiernes forbrug af brændsel er forbrug af egne produkter, der er fritaget for energi- og CO₂ afgifter. Der er tale om en særlig afgiftsfritagelse, som fremgår af Energibeskatningsdirektivet, og som ikke gælder for andre erhverv.

Raffinaderierne er dog indirekte belastet af afgifter på et vist forbrug af fjernvarme og vedrørende forbrug af el. Raffinaderierne belastes dog af CO₂ kvoter.

Uden den særlige fritagelse for raffinaderiernes forbrug af egne produkter ville afgifterne fra Forårspakken før lempelser have belastet raffinaderierne med ca. 250 mio. kr. Fritagelserne og lempelserne, herunder lempelserne ved serviceeftersynet, har reduceret de ekstra afgifter fra Forårspakke 2.0 til 15-20 mio. kr. Det skal bemærkes, at NO_x afgiften, der blev indført samtidig med, at Forårspakke 2.0 trådte i kraft, men som ikke er en del heraf, indbragte ca. 10 mio. kr. fra raffinaderierne i 2010.

Det kan være svært at kommentere på virkningerne for raffinaderierne af oliebranchens alternative forslag, jf. at det ikke er beskrevet, hvor store afgifter der skal til i forhold til værditilvæksten for at få lempelse, eller om lempelsen skal ske på anden måde end, at afgifternes andel af værditilvæksten er over x pct.

Oliebranchen har formentligt regnet med, at raffinaderierne ville opnå større lempelser ved eget forslag end ved regeringens forslag. Men det kan man ikke regne med vil ske ved mange af de mulige udformninger af det princip, der forslås anvendt.

Skatteministeriet er i øvrigt slet ikke enig med oliebranchen i, at deres forslag ikke indeholder væsentlige svagheder.

Det overordnede princip i oliebranchens forslag er, at et mål for energiforbruget (afgifterne der belaster energiforbruget i kroner, energiforbrug i GJ skal være over et mål for virksomhedens størrelse (omsætning eller værditilvækst) for at opnå en lav sats.

Denne model indeholder blandt andet den svaghed for virksomheder, der ligger omkring grænsen, at de vil få incitamenter til at øge energiforbruget for at komme over grænsen eller undgå at komme under.

Ligeledes vil der opstå konkurrenceforvridning mellem danske virksomheder i form af, at nogle virksomheder i en given branche vil opfylde kravene, mens andre ikke vil opfylde kravet. Den virksomhed, der ikke har gjort specielt meget for at spare på energien, får lav afgift, mens den energibevidste virksomhed får høj afgift.

Modellen er heller ikke robust overfor forskelle i, hvordan virksomheden er organiseret.

Der er en række yderligere svagheder herunder administrative problemer. Svaghederne er udføreligt beskrevet i Skatteministeriets nævnte redegørelse

Oliebranchen erkender, at den såkaldte promsordning, der gjaldt fra 1993-1995 blandt andet havde disse svagheder og var særdeles mangelfuld. Men branchen påstår, at alle uhensigtsmæssighederne skulle være elimineret ved den variant, der bruges af Energistyrelsen til de såkaldte promsaftaler.

Det er forkert.

Det skal i øvrigt tilføjes, at beskrivelsen af den interne beslutningsproces i regeringen ikke kan bekræftes og yderligere, at Skatteministeriet ikke deler oliebranchens EU-juridiske vurderinger.

FSR (Foreningen af Statsautoriserede Revisorer)

FSR har i et høringssvar af 4. april 2011 forskellige kommentarer til lovudkastet. Her omtales alene kommentarerne under punkt 3 i høringssvaret, der snarere kommenterer på Skatteministeriets ovennævnte redegørelse "Energiafgift for erhverv og konkurrenceevne" end bemærkninger til lovudkastet.

FSR er enige med Skatteministeriets redegørelse for så vidt angår beskrivelsen af virkningerne af afgifterne, men finder, at redegørelsen burde have forholdt sig mere positivt til den såkaldte promsaftaleordninger.

FSR er af den opfattelse, at de objektive kriterier, der er gældende i promsaftaleordningen, med fordel kan anvendes til at give energiintensive virksomheder en særlempelse.

Det ville efter FSR da være muligt at indføre sådanne særlempelser umiddelbart uden EU retlige problemer.

Hertil bemærkes:

Promsordningen er beskrevet i redegørelsens sammenfatning på side 11, hvor ordningen frarådes, samt på side 212- 214.

Ved promsordningen, der var gældende 1993-1995, blev virksomhedernes CO₂-afgiftsbelastning af energi ved 5 øre/kWh el og 50 kr./t CO₂ for brændsel sammenlignet med virksomhedens værditilvækst opgjort ved promsgrundlaget - salg inklusive eksport fratrukket køb inklusive import.

Var afgiftsbelastningen over 1 pct. af promsgrundlaget kunne virksomheden for en progressivt stigende lempelse.

Erfaringerne med ordningen var blandede. Ordningen havde en række uheldige virkninger herunder, at den gav forkerte incitamenter, virkede tilfældig mv. FSR er enige heri.

Ordningen blev derfor opgivet.

Det er korrekt, at der ved den såkaldte promsaftalemødel, der administreres af Energistyrelsen, er sket visse korrektioner til det helt simple promsgrundlag. For at komme med i ordningen skal der blandt andet indgås en aftale om energibesparelser med Energistyrelsen. Kriterierne skal opfyldes for længere tid af gangen. Og der sker en sagsbehandling af ansøgninger om at komme med i ordningen. Mens der før var 10.000-vis af virksomheder, der brugte promsordningen, er det et meget lille antal virksomheder, der bruger promsaftaleordningen. Det har selvfølgelig i sig selv reduceret problemerne ved princippet.

Korrektionerne har fjernet visse af de uhensigtsmæssige virkninger, der var ved den oprindelige ordning. Men en række af de grundlæggende svagheder vil fortsat være til stede, herunder at ikke alle virksomheder med samme aktivitet er får ens vilkår, at virksomhedernes organisation vil påvirke afgiftsbetalingen, og at virksomhederne, der kun næsten opfylder betingelserne, vil kunne få incitamenter til at øge energiforbruget. Hertil kommer øgede administrative omkostninger.

Forslag lig det, som FSR fremfører, har således været grundigt analyseret i Skatteministeriets nævnte redegørelse, men det er klart anbefalet, at der ikke genindføres en promsordning, herunder en ordning der er modificeret med elementer fra promsaftaleordningen.

Det skal understreges, at allerede fordi forslaget har uhensigtsmæssige virkninger, bør det ikke nyde fremme, uanset hvordan forholdet i øvrigt må vurderes i forhold til EU regler.

Med hensyn til FSR's vurderinger af de EU juridiske forhold skal bemærkes, at Skatteministeriet finder, at der skal inddrages flere forhold end FSR gør, og at spørgsmålet ikke er så let, som FSR giver indtryk af.

Skatteministeriet er for så vidt enig med FSR i, at man vil kunne lempe for særlige virksomheder, hvis man bruger et af de forskellige principper, der er nævnt i Energibeskatningsdirektivet.

Danmark har i forvejen en række særlige lempelser, herunder lempelser til tung proces jf. proceslisten til CO₂ afgiftsloven.

Der er usikkert, hvorvidt man kan anvende flere forskellige lempelsesmetoder samtidig. Bruges flere parallelle metoder samtidig, kan det ende med, at afgørelsen af hvem, der skal have lempelsen, ikke følger et objektivt princip mv., og at det derfor vil være tilrådeligt at forespørge EU-Kommissionen, om sagen kræver forelæggelse.

Dansk Gartneri

Dansk Gartneri har i sit høringssvar til lovudkastet kommenteret Skatteministeriets nævnte redegørelse "Energiafgift for erhverv og konkurrenceevne".

Dansk Gartneri er 100 pct. enig i redegørelsens beskrivelse af, at væksthushusholdet er energitungt og konkurrenceudsat.

Ligeledes er Dansk Gartneri enige i beskrivelsen af afgiftsreglerne for gartnerne i Nederlandene, Tyskland og Sverige, hvor der gælder særligt lave satser. Foreningen finder dog, at man burde have suppleret beskrivelsen med reglerne for kraftvarmebeskatning.

Dansk Gartneri foreslår, at i det mindste en del af de ved serviceeftersynet aftalte lempelser anvendes til støtte til VE til proces i erhverv.

Hertil bemærkes:

Redegørelsens beskrivelse af afgiftsforholdene i udlandet er ikke fuldstændig, men giver et overblik over de væsentligste satser og regler.

Det er korrekt, at et af de forhold, der er udeladt, er de nærmere regler for kraftvarmebeskatning i udlandet. I Nederlandene, Tyskland og Sverige er reglerne for fordeling af brændsel i kraftvarmeværker mere gunstige end i Danmark. Det er ikke kun i Holland, at reglerne er lempelige. I Tyskland er varme fra kraftvarmeværker i praksis også fritaget for afgiftsbelastning.

De danske væksthushusholderier omfattes af en række lempelser, men selv om satserne ofte er lavere end for andre erhverv, herunder i visse tilfælde 0, kan belastningen af visse væksthushusholderier

nerne være betydelig. Det skyldes det meget store energiforbrug. I almindelighed gælder dog, at væksthusholdningerne sammenlignet med de fleste andre virksomheder, der er lige så energiintensive og konkurrenceudsatte, betaler mindre afgift. Men som anført ofte mere end gartnerier i de fleste andre lande, herunder væsentlige konkurrentlande.

Med hensyn til overvejelser om støtte til VE varme til proces i erhverv, har regeringen fundet at forslaget ikke bør overvejes i forbindelse med udmøntningen af de ved serviceeftersynet aftalte lempelser.

Skatteministeriet er opmærksom på, at væksthusholdningerne har særlige interesser ved en sådan VE-ordning.